

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Istnieje wiele definicji nauki. Uczni różnych dziedzin opracowują nawet te definicje w zakresie poszczególnych nauk. Wszyscy są jednak zgodni w jednym – bez języka nie można przekazać bogactwa należącego do poszczególnych dziedzin naukowych. Człowiek dzięki językowi jest w stanie coś przyswoić i wyrazić. Ludzkość poszukuje prawdy. Każde pokolenie staje przed trudnościami. Nasi dziadkowie, rodzice i my chcemy odkryć, „odnaleźć” więcej: poznać świat, nazwać zjawiska, odpowiadać na niekończące się pytania. Ważne jest, żeby nie zatracić się w tym pędzie do wiedzy. Świat stworzony przez Boga domaga się pokory, bo jest nie do końca poznawalny, przez to trudny do ogarnięcia rozumem. Wiedza prowokuje do poszukiwania czegoś więcej, a nie wszystko można udowodnić empirycznie.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. A. Frączek, *Rany Julek. O tym jak Julian Tuwim został poetą*, Wydawnictwo Literatura, Łódź 2013, s. 38-39.

Wstęp

Rany Julek. O tym jak Julian Tuwim został poetą autorstwa Agnieszki Frączek to napisana ciekawym językiem barwna historia życia Juliana Tuwima. Dodatkowym walorem tej publikacji jest to, że autorka zamieściła w niej także wiersze i żarty. Każdy mały urwis z przyjemnością przeczyta tę lekturę. Przy okazji dowie się, że z małego rozrabiaki może wyrosnąć naukowiec, pisarz, polityk itd.

Agnieszka Frączek to doktor habilitowana językoznawstwa, germanistka i leksykograf. Pracuje na Uniwersytecie Warszawskim. Znakiem rozpoznawczym jej książek dla dzieci jest popularyzacja wiedzy o współczesnej polszczyźnie. Pisze o homonimach, frazeologizmach, przysłowiach, błędach językowych. Wydała serię książek logopedycznych.

Cytat

- „– Pojutrze – obiecywał Julek.
- Pojutrze, słowo daję! – przysięgał.
- Pojutrze, na pewno pojutrze – gwarantował.

Pewnej jesieni to „pojutrze” stało się ulubionym słowem Julka. A wszystko za sprawą matematyki, albo raczej arytmetyki, jak wówczas nazywano lekcje rachunków. Ta cała „artma”, te wszystkie pierwiastki, ułamki, potęgi, sumy i różnice zupełnie nie chciały się pomieścić Julkowi

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość XXIX > Nauka, jej znaczenie w życiu indywidualnym i społecznym

w głowie. A najgorsze były zadania z tekstem. W jednym z nich podróżny szedł pieszo z miasta A do miasta B. (Taki kawał? Pieszko? Dlaczego pieszko? – zastanawiał się Julek), a w drugim jakiś sprzedawca pracowicie mieszał różne gatunki herbaty (I kto to teraz kupi?), w trzecim ktoś niewielkim wiadrem opróżniał wielki basen (No to się biedak, namacha...). Nauczyciel arytmetyki, pan Trubicyn – rosły i tęgi Rosjanin – oczekiwał, że jego uczniowie w try miga obliczą cenę herbacianej mieszanki, tempo marszu z miasta A do B albo czas, przez jaki trzeba machać wiadrem, aby w basenie nie pozostała ani kropla wody” I uczniowie obliczali wszystko jak należy. Tylko jeden Julek wciąż otrzymywał inne, w dodatku dość nieoczekiwane wyniki. Raz, nie wiadomo skąd, wychodziły mu trzy wiadra herbaty, raz basen sięgający od miasta do miasta”.

Podsumowanie

Młody Tuwim od najmłodszych lat przejawiał zainteresowania poezją. Kiedy był jeszcze niemowlęciem, jego matka czytała mu wiersze, które sama w swej młodości przepisała do specjalnego zeszytu. Julian wolał przedmioty humanistyczne, chociaż lubował się we wszelakich eksperymentach chemicznych, do tego stopnia, że w pewnym momencie myślał, że zostanie chemikiem, a może nawet magikiem! Nie mógł pojąć matematyki. Ciągle dostawał dwóje, przez co powtarzał szóstą klasę.